

Signs of the Times, 3 Februari 1888

“Dien de Heere met Blijdschap”

Prediking gehouden in Christiania, Noorwegen, 11 november 1885.

Maleachi 3:13-17; Psalm 73:12-14; Psalm 73:24; Maleachi 3:14;
Openbaring 14:12; 2 Korinthe 6:18; 2 Korinthe 8:9; Filippenzen 2:7, 8;
Filippenzen 2:5; 2 Korinthe 4:17, 18; Maleachi 3:16; Psalm 116:12;
Maleachi 3:17; Matteüs 6:33; 2 korinthe 4:17; 1 Korinthe 2:9

“ Uw woorden zijn krachtig tegen Mij geweest, zegt de Heere. Toch zegt u: Wat hebben wij zo vaak tegen U gesproken? Gij hebt gezegd: Het is tevergeefs God te dienen; En wat voor nut heeft het dat we Zijn verordening hebben nageleefd en dat we treurig voor de Heere der heerscharen hebben gewandeld? En nu noemen we de trotse gelukkig; ja, zij die goddeloosheid bedrijven, zijn opgericht; ja, zij die God verzoeken, worden zelfs verlost. Toen spraken zij die de Heere vreesden vaak met elkaar; en de Heere luisterde en hoorde het, en er werd voor Hem een gedenkboek geschreven voor hen die de Heere vreesden en aan Zijn Naam dachten. En ze zullen van Mij zijn, zegt de Heere der heerscharen, op de dag dat Ik Mijn juwelen tot Mij neem; en Ik zal ze sparen, zoals iemand zijn eigen zoon spaart die hem dient.”

Er zijn momenten waarop de dienstknechten van God, onder tegenslag en verdriet, ontmoedigd en moedeloos worden. Ze piekeren over hun omstandigheden, en omdat ze hun toestand contrasteren met de voorspoed van degenen die geen aandacht of zorg hebben voor eeuwige dingen, voelen ze zich bedroefd. Zij leggen een geest van verwijten aan de dag, en morren en klagen over hun lot. Ze schijnen te overwegen dat God een bijzondere verplichting heeft om hen te zegenen en hun ondernemingen te laten bloeien, en daarom worden ze, als ze in beproevingen worden geplaatst, opstandig en kijken ze met afgunst naar de goddelozen die floreren in

hun ongerechtigheid. Zij schijnen de toestand van de overtreder te beschouwen als te verkiezen boven hun eigen toestand. Deze bittere gedachten worden door de bedrieger van de mensheid aan de geest gesuggereerd. Het is zijn vreugde om opstand aan te wakkeren in de hart van de kinderen van God. Hij weet dat het hen zwakheid bezorgt en een bron van schande voor hun God is. Hij wil dat wij denken dat het ijdel is om God te dienen, en dat degenen die geen acht slaan op de aanspraken van de hemel meer begunstigd worden dan degenen die ernaar streven de geboden van God te gehoorzamen.

De psalmist David had deze ervaring. Toen hij de bloeiende toestand van de goddelozen zag, was hij jaloers op hun succes en zei: "Zie, dit zijn de goddelozen, die voorspoedig zijn in de wereld; ze nemen toe in rijkdom. Voorwaar, ik heb tevergeefs mijn hart gereinigd en mijn handen in onschuld gewassen. De hele dag ben ik geplaagd." Maar toen hij het heiligdom binnenging en met de Heere communiceerde, verlangde hij niet langer naar het deel van de goddelozen; want toen begreep hij hun einde. Hij zag dat hun weg uiteindelijk naar de ondergang leidde, en hun plezier duurde maar voor een bepaalde tijd. Afgunst had geen plaats meer in zijn hart. Zijn opstandige geest boog zich in nederige onderwerping voor zijn God, en hij verklaarde: "Gij zult mij leiden met Uw raad, en mij daarna ontvangen in de heerlijkheid." Hij zag dat de leiding van de Heere van oneindig veel meer waarde was dan alle tijdelijke welvaart van de wereld; want de weg van de Heere hield de voeten op de paden van gerechtigheid die naar eeuwige heerlijkheid leiden.

De ware dienaar van God zal de suggesties en verleidingen van Satan meenemen naar de troon van genade, waar vrede en onderwerping in de ziel zullen stromen. Wanneer hij het heiligdom binnengaat, zal hij het einde kennen van degenen die de vreze des Heere niet voor ogen hebben. De Heere heeft ons gemopper gehoord. Hij zegt: "Gij hebt gezegd: Het is tevergeefs God te dienen; En wat voor nut heeft het dat wij zijn verordening hebben nageleefd?" Deze vraag zal zich met meer of minder kracht voordoen in de hoofden van het volk van God; maar denk, voordat u antwoord geeft, aan de verheven eer die

de God des hemels u heeft verleend. Bedenk hoe Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, zodat er voor u een weg naar verlossing kan worden geopend. Bedenk hoe Hij u uit de duisternis heeft geroepen naar Zijn wonderbaarlijke licht, u heeft geroepen om de kinderen van de Allerhoogste te zijn, u heeft geroepen tot een onvergankelijke, onbesmette erfenis die niet vervaagt. Is dit geen compensatie? Is dat geen aanmoediging?

In deze laatste dagen is er een oproep uit de hemel die u uitnodigt om de inzettingen en verordeningen van de Heere te onderhouden. De wereld heeft de wet van Jehova teniet gedaan; maar God zal niet achterblijven zonder een getuige van Zijn gerechtigheid, of zonder een volk op aarde dat Zijn waarheid verkondigt. De deur van het hemelse heiligdom is geopend en niemand kan hem sluiten, en het licht van het Heilige der Heiligen schijnt de wereld in. De aandacht van het volk van God werd gevestigd op de ark van het getuigenis, en de wet daarin is geopenbaard met haar onveranderlijke voorschriften. In een heilig visioen zag Johannes de overgebleven kerk op aarde, in een tijdperk van wetteloosheid, en hij wijst ze in onmiskenbare taal aan: "Hier is de lijdzaamheid van de heiligen; hier zijn zij die de geboden van God bewaren, en het geloof van Jezus." Zij zijn in harmonie met de wet die rust in de ark op de allerheiligste plaats van het hemels heiligdom. De hele plicht van de mens wordt samengevat in zijn heilige voorschriften. In het hart van de wet ligt het gebod dat de mens verplicht de Sabbat van Jehova te vieren, die de wereld en de kerk onder hun voeten hebben vertreden. Eeuwenlang hebben mensen in blindheid rondgewandeld wat betreft de ware Sabbat, en die tijd van onwetendheid zag God door de vingers; maar nu is de dag van de hervorming, en roept Hij mensen overal op om zich te bekeren. Toen het licht van Gods veronachtzaamde gebod scheen op het pad van degenen die God oprecht liefhadden, aarzelden zij om Zijn inzettingen niet te onderhouden. Ze beseften dat ze uit de wereld moesten komen en afgescheiden moesten zijn, en het onreine niet moesten aanraken, zodat ze aanspraak konden maken op de belofte: "Ik zal u ontvangen en een Vader voor u zijn, en u zult Mijn zonen en dochters zijn" zegt de Heere, de Almachtige." Zij werden de herstellers

van de breuk die in de wet van God is geslagen, omdat zij zich afkeerden van de Sabbat, van het doen van hun welbehagen op Gods heilige dag, en de Sabbat een verlustiging noemden, de heilige des Heeren, eervol, en eerden Hem, zonder hun eigen woorden te spreken of hun eigen plezier te doen.

Nu is de vraag: Zullen wij ons verbinden met degenen die de geboden van God en het geloof van Jezus onderhouden? Zullen wij ophouden de Sabbat van de Heere, onze God, te vertrappen? We willen er zeker van zijn dat we de kinderen van het licht zijn; dat wij in de voetsporen treden van onze Verlosser en Voorbeeld. Het kruis ligt op ons pad, maar zullen wij het niet opnemen en dragen ter wille van Hem, die het kruis voor ons heeft gedragen? Iedereen die God probeert te dienen, zal beproevingen meemaken; Maar zullen we zeggen: Wat heeft het voor zin om uit de wereld te komen en afgescheiden te zijn? Zullen we de trotse gelukkig noemen? Zullen we zeggen dat degenen die goddeloosheid begaan, begunstigt zijn? Dat degenen die God verzoeken zelfs verlost worden, en wij zonder hulp achterblijven te midden van verdriet?

Dit is het kwaad dat in de harten van velen zal overheersen. Zij zullen moedeloos worden in hun dienst, omdat zij niet zo voorspoedig zijn als de goddelozen. Sommigen handelen vandaag de dag naar de suggesties van de vijand en wantrouwen hun beste Vriend. Maar wij willen dat u begrijpt dat als u in uw beproeving op God vertrouwt, met een levend geloof, geen van Zijn genadige beloften zal mislukken. De Heere is op de hoogte van al onze zorgen en zelfverloochening. Degenen die door de eeuwen heen de waarheid hebben omarmd, hebben ter wille van de waarheid moeten lijden, en zullen wij hiervan worden vrijgesteld? Laat de geest stilstaan bij het lijden van onze dierbare Verlosser. "Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij, hoewel Hij rijk was, om uwentwil arm is geworden, zodat u door Zijn armoede rijk zou kunnen worden." Hij maakte van zichzelf "geen reputatie", nam de "gestalte van een dienaar" aan en vernederde Zichzelf "zelfs tot de dood aan het kruis." "Laat deze gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was." "Want onze lichte

verdrukking, die maar van korte duur is, werkt voor ons een alles-overtreffend en eeuwig gewicht van heerlijkheid uit; terwijl we niet kijken naar de dingen die gezien worden; maar naar de dingen die niet gezien worden: Want de dingen die worden gezien zijn tijdelijk; maar de dingen die niet gezien worden, zijn eeuwig.”

Er moet een komen tot God zijn, opdat Satan de geest niet afleidt van de contemplatie van het geestelijke en eeuwige, naar het aardse en tijdelijke. God is bereid u genade en kracht te geven voor elke tijd van nood, als u er met een oprecht hart naar zoekt.

We lezen dat “zij die de Heere vreesden vaak met elkaar spraken; en de Heere luisterde en hoorde het, en er werd voor Hem een gedenkboek geschreven voor hen die de Heere vreesden en aan Zijn Naam dachten.” Wanneer de mensen samenkomen die zich bezighouden met de dienst van God, moeten zij woorden spreken die hun broeders in het geloof zullen bemoedigen, troosten en opbouwen. Zij mogen geen kritiek hebben op hun lot en de handelwijze en het werk van God in twijfel trekken. Zij mogen niet tegen elkaar mopperen en hun beproevingen en offers niet groot maken, waardoor de indruk wordt gewekt dat het niet rendabel is God te dienen. Laten ze de liefderijke goedheid van de Heere gedenken, en de veelheid van Zijn tedere barmhartigheden, en laten ze, met een hart dat gesmolten is van dankbaarheid en liefde, Zijn Naam loven en vragen: “Wat zal ik de Heer vergelden voor al zijn weldaden?” Engelen leggen de woorden van uw lippen vast in de gedenkboeken. God luistert en hoort de uitspraken van Zijn dienaren; en degenen die Zijn barmhartigheid waarderen en Zijn Naam liefhebben “zullen de Mijne zijn, zegt de Heere der heerscharen, op de dag dat Ik Mijn juwelen tot Mij neem; en Ik zal ze sparen, zoals iemand zijn eigen zoon spaart die hem dient.”

Zeg niet dat het ijdel is om God te dienen. Heb eerbied voor de beloning. Zelfs in dit leven moet u al uw zorgen op Hem werpen; want Hij geeft om u. Zijn belofte is dat als u eerst het Koninkrijk van God en

Zijn gerechtigheid zoekt, u alle noodzakelijke dingen zullen worden toegevoegd. Er valt geen mus op de grond zonder dat Hij het merkt, en de haren op uw hoofd zijn allemaal geteld.

De glorie van de eeuwige wereld is voor mij geopend en ik wil u vertellen dat de hemel het waard is dat u wint. Er is een oneindige prijs betaald, zodat u kunt delen in de onbeschrijfelijke glorie ervan en kunt genieten van de verheven privileges. De God des hemels spaarde zelfs zijn enige Zoon niet, zodat de opstandige mens weer in de gunst van de hemel zou komen; en zullen wij aarzelen Hem dankbaar en met heel ons hart te dienen? O, dat geen enkel mopperend woord ooit zal ontsnappen aan de lippen van degenen die van het hemelse geschenk hebben geproefd! Dit is niet het moment om te vragen: Wat heeft het voor zin om de verordeningen van onze God te onderhouden? De hemelse stad ligt vlak voor ons. Als u ook maar één glimp zou kunnen opvangen van de glorie van die plaats, zou u geen enkel verlies te groot vinden als u maar door de straten van transparant goud zou lopen en het triomflied zou zingen met het in het wit geklede gezelschap van de hemel. U zou niet de voorspoed van de aarde wensen, of jaloers zijn op de goddelozen.

Er zijn sporen, zelfs te midden van de verwoesting die de zonde heeft aangericht, van wat God heeft gedaan om de aarde mooi te maken. Ik geniet van deze vooruitzichten op lieflijkheid in de natuur. Mijn geest gaat door de natuur naar de God van de natuur, en ik aanbid Hem die zulke prachtige taferelen heeft geschapen; maar ik weet dat als ik God liefheb en Zijn geboden onderhoud, er “een veel groter en eeuwig gewicht van heerlijkheid” op mij wacht in het Koninkrijk der hemelen. Hoe mooi de landschappen op aarde ook zijn: “het oog heeft niet gezien, noch het oor gehoord, noch is het in het hart van de mens opgekomen, de dingen die God heeft bereid voor hen die Hem liefhebben.” Het is Gods bedoeling dat we hemelse dingen overdenken, en dat we stil blijven staan bij de eigenschappen van Zijn karakter, totdat we weergaloze charmes in onze God zien en naar hetzelfde beeld veranderen. Wanneer we vernieuwd zijn in de geest van onze gedachten, zullen we niet meer geneigd zijn om over ons lot

te mopperen; de lof van God zal voortdurend in ons hart opwellen. De ernstige verantwoordelijkheden die God ons heeft opgelegd voor de redding van zielen zullen ons hele hart en onze geest in beslag nemen, en we zullen geen tijd hebben om over onze beproevingen en offers te praten. Oh! we moeten elke vlek van onze karaktergewaden wassen in het bloed van het Lam, en ons voorbereiden op de grote dag van God. We moeten niet wachten tot de Heere op de wolken des hemels komt voordat we onze roeping en verkiezing zeker maken.

Enoch wandelde driehonderd jaar vóór zijn overplaatsing naar de hemel met God. Hij had het dagelijkse getuigenis dat zijn wegen God behaagden. Waarom zou niet elke christen Christus moeten volgen zoals deze trouwe dienaar deed? Houdt u van Jezus ver weg? Lijkt de tijding van Zijn komst een boodschap van vreugde voor uw hart? Vindt u Zijn dienst een winstgevende dienst? Hoe kunt u anderen voor de waarheid winnen, als uw eigen hart niet bij het werk is en u geen weergaloze charmes in uw Verlosser ziet? Het gebed van Christus was dat Hij verheerlijkt zou worden in degenen die Hij op aarde had achtergelaten om Zijn werk voort te zetten. En wij verheerlijken onze Verlosser niet als we klagen over de moeilijkheden op de weg, en mopperen over de voorzienigheid van God.

Jezus komt binnenkort in kracht en grote glorie, en we moeten niet stilzitten in afwachting van deze gebeurtenis. We moeten ons geloof tonen door onze werken. Hij heeft aan ieder zijn werk opgedragen. Een grote waarheid is ons gegeven en de wereld moet gewaarschuwd worden voor de snel naderende oordelen. Elk talent moet uitgedeeld worden aan de wisselaars, zodat het gebruikt kan worden voor het welzijn van de mens en de heerlijkheid van God. En zij die trouw zijn aan het kleine vertrouwen op aarde, zullen heersers worden over vele dingen in de eeuwige wereld. Nu hebben we de kostbare voorrechten van de proeftijd. We hebben de gelegenheid om te werken aan de grootste zaak die ooit de aandacht van de dienaren van God heeft getrokken. Laten we deze waardevolle momenten niet doorbrengen met ontevredenheid over ons lot. Laten we God loven en vaak met elkaar en met iedereen die we tegenkomen spreken over Zijn

wonderbaarlijke waarheid. De Heere rekest zulke mensen tot Zijn juwelen en zal hen sparen, zoals een man zijn eigen zoon spaart die hem dient.

Nederlandse Vertaling door krachtvanboven
www.krachtvanboven.nl
<https://m.egwwritings.org/en/book/820.8592#8592>